

Bilag.

Udenrigsministeriet.

København, den 30. Januar 1929.

I Skrivelse af 19. f. M. har Udvalget udbedt sig Udenrigsministeriets Besvarelse af følgende Spørgsmaal:

ad Kellogg-Traktaten.

1) Med hvilke Forbehold og Undtagelser fortolkes Forbudet mod Krig i Art. 1 af de oprindelige Signatarmagter? I denne Forbindelse skal man udbede sig tilstillet det Noteskifte mellem de Forenede Staters Regering og de oprindelige Signatarmagter, der er gaaet forud for Traktatens Undertegnelse den 27. August 1928.

2) Falder Udenrigsministeriets Fortolkning af Art. 1 sammen med de oprindelige Signatarmagters?

3) Tillægger Udenrigsministeriet Art. 2 selvstændig Betydning og i bekræftende Fald hvilken?

4) Formener Udenrigsministeriet, at Traktatens Ikrafttræden vil medføre Ændringer i Folkeforbundspagten og i bekræftende Tilfælde paa hvilke Punkter?

5) Udvalget udbeder sig endvidere Sovjetunionens Tiltrædelsesnote af 30. August 1928 samt nærmere Oplysninger om de Forhandlinger, der for Tiden føres i de nordamerikanske Fristaters Senat om Traktatens Ratifikation, og de Forbehold, der formuleres af Senatets Udenrigsudvalg (henholdsvis de Fortolkninger, der opstilles).

ad Voldgiftstraktaterne.

1) Hvorledes fortolker Udenrigsministeriet Udtrykket: „Ret og (eller) Billighed“ i den nordamerikanske Traktat Art. 1 og Traktaten med Haïti Art. 4?

2) Hvorledes fortolker Udenrigsministeriet Undtagelsesbestemmelsen i Art. 2 i den nordamerikanske Traktat?

ad Traktaten om Eksekution af Voldgiftskendelser.

1) Hvorledes forstaaer Udenrigsministeriet Bestemmelsen i Traktatens Art. 2 b?

2) Hvilke Punkter i Traktaten har været drøftet i Landstingsudvalget?

Saaledes foranlediget meddeler Udenrigsministeriet følgende:

ad Kellogg-Traktaten.

ad 1) De Betæneligheder, som under Forhandlingerne af den franske Regering (se navnlig Noten af 30. Marts 1928) med delvis Tilslutning af visse af de andre Signatarmagter blev gjort gældende overfor de amerikanske Bestræbelser paa et verdensomspændende Afkald paa Retten til Krigsførelse, kan sammenfattes til følgende 6 Punkter:

I. Nødværgeretten kunde ikke fratages Staterne.

II. Den nye Aftale kunde ikke stride mod de militære Forpligtelser, som Staterne maatte have paataget sig ved tidligere internationale Overenskomster. I saa Henseende henviste den franske Regering til Pagten for Folkenes Forbund.